

man fastsatte i den nye ordning. Vi har alle årene igennem krævet at få løftet førtidspensionisterne under den gamle ordning. Det gør vi fortsat. Vi har bare foretaget en prioritering i vort samlede finanslovudspil, hvor vi siger, at det afgørende for os er, at man hele tiden tager fat i, hvordan man løfter de grupper, der har det dårligst.

Jeg går ud fra, at Enhedslisten er enig med SF i, at de førtidspensionister under den gamle ordning, som har færrest midler at gøre godt med, er de førtidspensionister, som er på almindelig og almindelig forhøjet førtidspension.

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kan jeg så ikke lade være med at svare på. Det er jo altid heldigt, når man kan få den tredje replik ved at skulle have sit ordførerindlæg.

Kl. 16.50

Jo, jeg synes også, at det er dem, der har færrest penge blandt de førtidspensionister. Jeg begriber ikke, hvorfor vi skal vælge mellem den ene og den anden gruppe. Det tyder på, at SF ikke mener, at der er penge nok i det her samfund. Og lige præcis deri adskiller vi os fra hinanden. Jeg synes, at det er overraskende, at SF ikke mener, at der skulle være råd til begge dele i det her samfund, og at man kun kan finde sølle 700 mio. kr., eller hvad det var for et småbeløb, hr. Ole Sohn hev op af hatten heroppefra, mens vi andre har en finansiering oppe på 100 mia. kr. Det er så også et væsentligt overbud i forhold til de der småbeløb, de andre partier har fundet frem, men selv de andre partiers beløb kan hr. Ole Sohn ikke være med på. Det synes jeg er interessant.

Nå, hr. Ole Sohn må lige vende tilbage, når vi når på den anden side af det, jeg egentlig havde planlagt at sige.

Overskriften på den her regerings finanslovsforslag kunne nemlig sildt have været noget i retning af »Imens vi venter på Velfærdskommissionen«, fordi alle vi andre tager debatterne, mens regeringen laver et så fuldkomment og inderligt fedtspilleri, at ikke engang den sædvanlige vildledende talleg, hvor 10 mio. bliver til 300, kan skjule, hvor fuldstændig uambitiøs det her års finanslov er.

I modsætning til alle de andre, der har stået her og skældt ud over det faktum, synes jeg, at

det er ganske fantastisk, for der er da ikke noget værre end en ambitiøs liberalistisk regering. Altså, hver evig eneste gang, den ikke har været uambitiøs, så forværrer den den situation, vi er i i Danmark. Så jeg vil gerne hylde, at så længe vi har en borgerlig regering siddende ved magten, skal den helst spille død, og hvis vi skal fortsætte Anders And-retorikken, synes jeg sådan set, at Fætter Guf-stilen klæder den her regering rigtig, rigtig godt.

Når det så er sagt, vil jeg sige lidt om to tendenser i det her års finanslov. Den ene er altså, at regeringen holder på pengene, venter på Velfærdskommissionen og klapper selvtilfreds i som en østers, når snakken går på organisering af fremtidens velfærdssamfund.

Og strategien er jo fuldstændig klar. Den handler om at lade alle de andre dumme sig med politiske udspil først, og så kan regeringen selv give den som eksperter bagefter og snakke om nødvendige reformer. Man skal jo være relativt dum for ikke at kunne se igennem den dagsorden.

Men så synes jeg, at vi vil se på den anden tendens, at vi skal vende os lidt mod de småbidder, som regeringen faktisk forandrer på med den her uambitiøse finanslov. De prioriteringer er nemlig fuldstændig lige så klokkeklare, som når regeringen er ambitiøs, de er nemlig klokkeklare angreb på velfærden. Der er jo ikke så meget tvivl om, at vi har at gøre med en nyliberalistisk regering. Hver gang den tager et lillebitte skridt, bliver det alligevel nyliberalistisk.

Man fristes faktisk til at sige, at ved de små skridt kender vi jer bedst, og derfor kunne man overveje, om I ikke bare skulle lade det der Tony Blair-kostume ligge hjemme i skabet en gang for alle.

Regeringen tager fra folkepensionisterne og fra førtidspensionisterne for at finansiere billige takster i daginstitutionerne, så hvor man i første omgang kunne sidde og klappe i sine små hænder, fordi det vel nok var et fint tiltag, at man skar lidt i brugerbetalingen, opdager man i det øjeblik, man får finanslovudspillet, hvor pengene kommer fra, og så er det lige så asocialt, som det plejer at være.

Så fortsætter regeringen med at tage penge fra boliglejerne i Danmark, fra lejerne simpelt hen. Jamen vi har da også et dybt urimeligt boligmarked, men altså, jeg ville ikke mene, at dem, man først skulle gå ud og tage penge fra, var lejerne. Jeg tror godt, at jeg kunne komme på et par andre bolig lejere, der stod først i køen.